Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

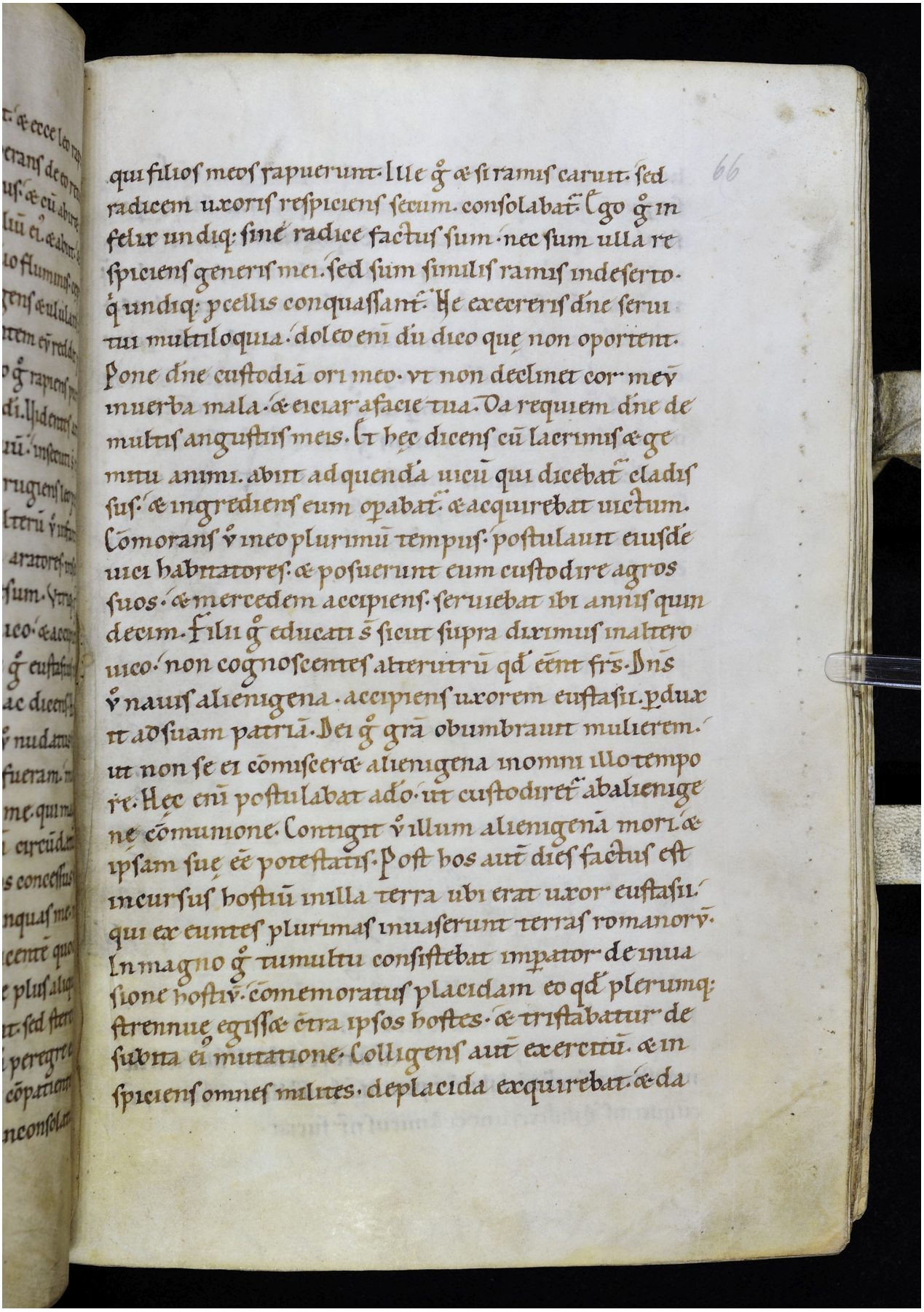

qui filios meos rapuerunt. Ille ḡ æ si ramis caruit. sed
radicem uxoris respiciens secum. consolabat. Ego ḡ in
felix undiq; sine radice factus sum. nec sum ulla re
spiciens generis mei. sed sum similis ramus in deserto.
q undiq; procellis conquassant. He execretis dne seru
tui multiloquia. doleo enī diu dico quę non oportent.
Pone dne custodiā ori meo. vt non declinet cor meū
in uerba mala. æ eiciar a facie tua. Da requiem dne de
multis angustiis meis. Et hęc dicens cū lacrimis æ ge
mitu animi. abiit ad quendā uicū qui dicebat̄ cladis
sus. æ ingrediens eum opabat̄. æ acquirebat uictum.
Cōmorans v̄ ibi plurimū tempus. postulauit eusdē
uici habitatores. æ posuerunt eum custodire agros
suos. æ mercedem accipiens. seruiebat ibi annis quin
decim. Filii ḡ educati s̄ sicut supra diximus in altero
uico. non cognoscentes alter utrū qđ ēent frs. Dns
v̄ nauis alienigena. accipiens uxorem eustasii. pduxit
ad suam patriā. Dei ḡ grā obumbrauit mulierem.
ut non se ei cōmiscere alienigena in omni illo tempo
re. Hęc enī postulabat ad̄o. ut custodiret̄ ab alienige
ne cōmunione. Contigit v̄ illum alienigenā mori. æ
ipsam sue ēe potestatis. Post hos aut̄ dies factus est
incursus hostiū in illa terra ubi erat uxor eustasii.
qui ex euntes plurimas inuaserunt terras romanorū.
In magno ḡ tumultu consistebat imperator de inua
sione hostiū. cōmoratus placidam eo qđ plerumq;
strenue egisset extra ipsos hostes. æ tristabatur de
subita ei mutatione. Colligens aut̄ exercitū. æ in
spiciens omnes milites. deplacida exquirebat. æ da